

Fremskridtspartiet vil ikke under nogen omstændigheder lade sig trække rundt i manegen af en præsident Jacques Chirac, som tror, at han kan være stor i slaget, og som tror, at fordi hans våbenproduktion er en lille smule sløj for øjeblikket, kan han uden videre forhindre alt andet end EU-produceret våbenmateriel i at blive solgt til europæiske NATO-lande.

Det vil han forfærdelig gerne. Men det skal ikke være med Danmarks stemme, og det har jeg forstået også var det, udenrigsministeren mente. Det tror jeg i hvert fald, selv om han ikke fik udtrykt det særlig klart.

Men jeg vil gerne have et svar fra Enhedslisten på, om de egentlig ikke godt kan se det fornuftige i f.eks. minerydningsudstyr.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I modsætning til Fremskridtspartiet kan Dansk Folkeparti støtte Enhedslistens forslag, og vi kan støtte alle fire pinde, som Enhedslisten har opremset.

I relation til diskussionen om forskning må jeg sige, at det er alt for risikabelt at give EU mandat til for alvor at forske i krigsmateriel. Der kan måske være noget af den forskning, der kan ende med noget, der på en eller anden måde kan være positivt, men vi mener, at det er alt for risikabelt. Det er bedre, at det er en national opgave.

Vi skal også huske på, at har man først givet EU lov til noget, så er Kommissionen jo meget kreativ med hensyn til at komme videre ad det samme spor eller inden for det samme område, og derfor mener vi, at det skal være ren tale, og at det skal være klart, at vi fra dansk side afviser, at EU skal blande sig på våbenmarkedet, hvilket også hr. Stavad var inde på.

Men ellers vil jeg egentlig ganske kort sige, at vi jo ligesom ved tidligere lejligheder nu står med et af de forslag, hvor vi efter debatten kan konstatere, at der er et flertal i Folketinget, der støtter forslaget, men samtidig kan konstatere, at når vi skal trykke på knapperne ved anden behandling, vil der være et stort flertal, der stemmer imod det.

Det er som nævnt ikke første gang, vi står i den situation, men det gør det jo ikke mere hæderligt for Folketinget, at man på den måde tilkendegiver noget, men derefter ikke vil tage konsekvensen af sine egne udsagn, når der skal stemmes ved andenbehandlingen.

Vi vil tage konsekvensen af vores holdning, og derfor vil vi stemme for forslaget, men jeg vil

da ikke undlade at gøre opmærksom på, at selv om Socialdemokratiets knapper desværre nok vil lyse rødt ved andenbehandlingen, vil de bemærkninger, som hr. Stavad er kommet med, selvfølgelig blive brugt. Det er både ment som en advarsel og som en efterretning for at holde fast på det flertal, som mundtligt her i dag har manifesteret sig, og som går ud på, at EU skal holde fingrene fra våbenproduktion og fra at komme med forslag, som begrænser medlemsstaternes rettigheder inden for det område.

Det skal være min korte kommentar, og så vil jeg afslutningsvis bare sige, at vi kan støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Allerførst vil jeg gerne sige tak til SF og Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti for støtten, og så må jeg jo ligesom hr. Kristian Thulesen Dahl konstatere, at vi endnu en gang står i den bemærkelsesværdige situation, at der reelt er tilkendegivet et flertal i Folketinget, som under denne debat ganske klart har slået fast, at man ikke vil acceptere en ændring af Maastricht-Traktatens artikel 223, der begrænser medlemslandenes rettigheder på det her punkt, og at man ikke vil acceptere, at medlemslandenes ret til selvstændigt at fastsætte regler om kontrol med våbenproduktion og våbeneksport bliver indskrænket.

Det, som står tilbage som min eneste bekymring efter denne debat, er, at udenrigsministeren ikke har sagt det. Og dér har fru Annette Just ret i, at der er forskel på tingene: Udenrigsministeren har ikke sagt det så klart, som hr. Stavad heldigvis har.

Hr. Stavads sidste bemærkning, hans kommentar til hr. Kent Kirk, var krystalklar og i fuld overensstemmelse med beslutningsforslaget. Men vi må altså konstatere, at udenrigsministeren ikke har udtalt sig med den samme klarhed, og vi må også konstatere, at Det Radikale Venstre ikke har spillet nogen fremtrædende rolle under denne debat.

Men disse ting taget i betragtning må vi gå ud fra, at sådan som det nu ligger, er der faktisk et flertal i Folketinget, som har den holdning, der ligger i det her forslag.

Og selv om hr. Stavad ikke i første omgang var entusiastisk på det punkt, vil jeg i udvalget